

man ønsker, og det, man kan naa, og jeg vil derfor tillade mig at anbefale, at man stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 3.

Finansministeren (Brandes): Jeg maa begynde med at takke Udvalget for det Arbejde, der er udført i faa Dage og under det Tryk, at Rigsdagssamlingen skulde sluttet. Der er i Udvalget gjort Anstregelser for at naa Enighed. Jeg tør sige, at jeg har været ivrig derfor, ligesom jeg havde været det i Folketinget. Naar det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) omtalte, at der i Folketinget var sluttet en Art Overenskomst om Forslaget om Formue- og Indkomstkatten mellem Partierne, og at denne blev tiltraadt af Finansministeren, er det netop et Bevis for, at jeg allerede den Gang søgte at opnaa saa stor Enighed som muligt, og det har jeg ogsaa bestræbt mig for ved denne Lejlighed. Det er gaaet saaledes, at Forslaget om den overordentlige Indkomstskat og om Arveafgiften i Virkeligheden ligger saaledes, at Enighed der er til Stede undtagen paa ganske enkelte Punkter, medens det ikke er lykkedes at komme til Enighed om Forslaget om Indkomst- og Formueskat. Da det blev omtalt af den ærede Ordfører for Højre, hvorledes Forholdene er, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger derom for ikke atter at vende tilbage dertil. Der er af Højremindretallet stillet et Ændringsforslag om, at man skulde vende tilbage til det oprindelige Regeringsforslag. Naturligvis har dette Forslag min Sympati, og jeg har i Virkeligheden kun ugerne forladt Forslaget om, at det kun skulde være Formuen, der alene inddroges under denne Beskatning ved denne Lejlighed, men naar jeg har forladt det, har det været, for at der kunde opnaas Enighed. Naar nu Højre vender tilbage til dette oprindelige Lovforslag, synes det mig dog, at Højre kunde sige sig selv, at det nu er umuligt for Finansministeren at vende tilbage hertil, idet han jo ikke godt kan undlade at være bundet ved den trufne Overenskomst. Jeg tror ogsaa, at den ærede Ordfører for Højre (Piper) vil indrømme, at Vanskelighederne herved vilde være saa store, at jeg let vilde falde fra Scylla i Charybdis, thi sikkert var det jo ingenlunde, at der, selv om jeg sammen med Højre var vendt tilbage til det oprindelige Forslag, vilde være blevet et Flertal derfor i dette høje Ting, og saa vilde jeg jo ikke have været vel hjulpen. Det viser sig jo ogsaa, at 4 af de her-

værende Partier har kunnet tage imod Lovforslaget i den Skikkelse, hvori Folketinget har vedtaget det.

Om dette Lovforslag er desuden Uenigheden saa meget større, som Højre, saaledes som det ogsaa blev udtrykt ved første Behandling, fastholder, at Lovforslaget skal være midlertidigt. Jeg har paa ingen Maade kunnet gaa ind paa dette, idet jeg stadig har maattet hævde, at naar man nu vil yde Statskassen det Beløb, som kræves til Renter af og Afdrag paa det optagne Statslaan, maatte dette være en vedvarende Indtægt for Statskassen, og at Statskassen og kommende Finansministre ikke kunde være tjent med, at denne Indtægt svigtede, fordi Loven paa Grund af en Midlertidighedsbestemmelse bortfaldt. Paa dette Punkt har jo ogsaa den ærede Ordfører for Udvalget givet mig Ret, saa at der ogsaa her er et Flertal i Udvalget.

Da jeg forstod, at den højtærede Formand ønskede — hvad der ogsaa fremgik af den ærede Ordførers Tale —, at vi kun skal omtale Lovforslaget om Arveafgift, skal jeg nu vende tilbage til dette. Jeg kan tiltræde de Ændringsforslag, som er stillede enten af hele Udvalget eller af et Flertal indenfor Udvalget. Af hele Udvalget er stillet Ændringsforslag gaaende ud paa en Nedsættelse af Satserne. Dette vil unægtelig give en mindre Indtægt for Statskassen, og skønt jeg i og for sig ikke mener, at der var tilstrækkelig principiel Grund til at forlade de en Gang af Folketinget vedtagne Sats, har jeg dog ment at maatte bøje mig og modtage Ændringsforslaget, fordi den Indtægtsformindskelse, der vil resultere heraf, opvejes af den Indtægtsforøgelse, der fremkommer ved Vedtagelsen af Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat i den Form, hvori dette nu foreligger. Og dernæst har jeg kun gjort det, fordi der samtidig er stillet et Ændringsforslag angaaende Forholdet vedrørende Erhververne af Len og Stamhuse og Fideikommiskapitaler. Den ærede Ordfører saavel som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) har allerede nævnt, at dette Ændringsforslag gaar ud paa, at naar Arven falder, skal Afgiften kunne berigtiges af vedkommende Arvtager ved en Udbetaling enten af Fideikommiskapitalen eller ved Overdragelse af Jord til Staten. Jeg lægger Vægt herpaa, fordi det har Betydning samfundsmæssig set. Det vil nemlig meget vel kunne ske, at saadanne Arvtagere vil berigtige Afgiften paa denne Maade, og det kan jo ikke nægtes, at naar Satserne er